

Opinia IGCP dotycząca stosowania przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym

W dniu 12 sierpnia 2022 r. weszła w życie ustawa z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. 2022, poz. 1692). Zgodnie z jej postanowieniami, dodatek węglowy przysługiwać będzie gospodarstwu domowemu, w przypadku którego głównym źródłem ogrzewania jest kocioł na paliwo stałe, kominek, koza, ogrzewacz powietrza, trzon kuchenny, piecokuchnia, kuchnia węglowa lub piec kaflowy na paliwo stałe, zasilane węglem kamiennym, brykietem lub peletem zawierającymi co najmniej 85% węgla kamiennego.

W dniu 16 sierpnia 2022 r. Minister Klimatu i Środowiska wydała rozporządzenie w sprawie wzoru wniosku o wypłatę dodatku węglowego (Dz. U. 2022, poz. 1712). Do wydania tego rozporządzenia upoważnia art. 2 ust. 19 ustawy o dodatku węglowym.

W kontekście powyższych regulacji należy stwierdzić, że:

- 1) **Gospodarstwa domowe, do których ciepło dostarczane jest z miejskich sieci ciepłowniczych nie są objęte wsparciem w postaci dodatku węglowego.**
- 2) **Gospodarstwa domowe, do których ciepło dostarczane jest od lokalnych dostawców ciepła, prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania oraz przesyłania lub dystrybucji ciepła lokalnymi sieciami ciepłowniczymi nie są objęte wsparciem w postaci dodatku węglowego.**

Uzasadnienie

Ustawa o dodatku węglowym to część projektowanego przez rząd wsparcia dla odbiorców ciepła. Ustawa ta dotyczy jedynie gospodarstw domowych, które zaopatrują się w ciepło z wymienionych w ustawie i rozporządzeniu źródeł ogrzewania na paliwo stałe.

We wzorze wniosku w punkcie 3 należy podać informację na temat źródeł ogrzewania na paliwo stałe gospodarstwa domowego. Pierwszą z opcji do zaznaczenia jest „kocioł na paliwo stałe”, a w przypisie do tego źródła podano: „*Należy zaznaczyć także w przypadku, gdy ogrzewanie budynku realizowane jest przez lokalną sieć ciepłowniczą, obsługiwaną z kotła na paliwo stałe w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym. W tym przypadku do wniosku należy załączyć oświadczenie właściciela lub zarządcy budynku o takim sposobie ogrzewania budynku zgodnie ze zgłoszeniem lub wpisem do centralnej ewidencji emisyjności budynków*”.

W punkcie 4 wniosku należy zaznaczyć, gdzie znajduje się gospodarstwo domowe wnioskodawcy. Są trzy dopuszczalne możliwości: (i) w budynku jednorodzinnym z zainstalowanym w nim głównym źródłem ogrzewania, (ii) w budynku wielorodzinnym z zainstalowanym w nim głównym źródłem ogrzewania, (iii) w budynku lub lokalu, w których ogrzewanie realizowane jest przez lokalną sieć ciepłowniczą, obsługiwaną z kotła na paliwo stałe zainstalowanego w innym budynku¹¹.

Przytoczona w przypisie (11) wniosku definicja wyjaśnia, że „*Przez lokalną sieć ciepłowniczą należy rozumieć sieć dostarczającą ciepło do budynków z lokalnych źródeł ciepła (zasilanych węglem kamiennym, brykietem lub peletem zawierającymi co najmniej 85% węgla kamiennego): kotłowni lub węzła cieplnego, z których nośnik ciepła jest dostarczany bezpośrednio do instalacji ogrzewania i ciepłej wody w budynku lub ciepłowni osiedlowej lub grupowego wymiennika ciepła wraz z siecią ciepłowniczą o mocy nominalnej do 11,6 MW, dostarczającego ciepło do budynków – w rozumieniu art. 2 pkt 6 i 7*

ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków. Przez lokalną sieć ciepłowniczą nie należy rozumieć miejskiej sieci ciepłowniczej".

W kontekście powyższego należy stwierdzić, że przypadku pobierania ciepła z kotła na paliwo stałe, należy również uwzględnić przypadki pobierania ciepła za pośrednictwem lokalnej sieci ciepłowniczej, jednak tylko o ile ciepło wytwarzane jest w kotle na paliwo stałe, kocioł ten zamontowany jest w innym budynku, a sieć ta (lokalna) nie stanowi części miejskiej sieci ciepłowniczej. Przytoczony zaś „grupowy wymiennik ciepła wraz z siecią ciepłowniczą” stanowi element „miejskiej sieci ciepłowniczej”.

Dla odbiorców zaopatrywanych z miejskich sieci ciepłowniczych oraz zaopatrywanych przez przedsiębiorstwa prowadzące działalność w zakresie wytwarzania ciepła o charakterze lokalnym pomoc powinna zostać uregulowana w projektowanej obecnie ustawie o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw. 16 sierpnia b.r. Rada Ministrów przyjęła założenia projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw, której celem jest wsparcie Polaków w pokryciu części kosztów związanych ze wzrostem cen na rynkach paliw i energii – w tym kosztów ogrzewania. Wsparcie ma polegać na ograniczeniu wzrostu cen ciepła i kosztów podgrzania ciepłej wody dla gospodarstw domowych i instytucji użyteczności publicznej poprzez wprowadzenie średniej ceny wytwarzania ciepła, co zostanie zrekompensowane dostawcom ciepła – przedsiębiorstwom energetycznym, które prowadzą działalność w postaci wytwarzania ciepła - poprzez rekompensaty.

A zatem odbiorcy pobierający ciepło od przedsiębiorstw energetycznych które prowadzą działalność w zakresie wytwarzania ciepła i będą dostarczać ciepło w cenie ustalonej ustawowo nie podlegają jednocześnie wsparciu w oparciu o przepisy ustawy o dodatku węglowym, gdyż prowadziłyby to do podwójnego wsparcia, co – jak się wydaje – nie było zamysłem ustawodawcy.

Powyższa opinia powstała przy współpracy z mecenas Kamilą Tarnacką